

Sárdi Fülöp Palesztinába Kivándorlókkal

Ez a kép akkor készült, mikor elindultunk 1939-ben Izraelbe. Ez Burgaszban volt, a tengerparton. Még akkor karanténban voltunk. A Schwartz Jóska, a Benczés Ernő meg én. És van még egy negyedik, nem is tudom, ki. A Schwartz Jóska visszajött. Ő angol katona volt és visszakeveredett, találkoztam vele itt Sulyok József név alatt, a MATEOSZ-nak [Magyar Teherfuvarozók Országos Szövetkezete] volt a vezérigazgatója a felszabadulás után. Gépkocsivezető volt egyébként. A Benczés Ernő a Caola gyárnak volt az ügynöke a háború előtt. Ővele nem tudom, mi lett.

Burgaszban összejöttünk egy Rudnicar nevű hajó tulajdonosával, egy görög tulajdonos volt. És az azt mondta, három napon belül elindul a hajó, és kivisz bennünket Tel-Avivba. Le is adtuk a pénzt, de az volt a kikötésünk, hogy ellenőrizni akarjuk a kapitányt és a legénységet, mi, öten. És meg is szerveztük ezt. Úgy volt, hogy három napon belül Burgaszból Tel-Avivba fogunk menni. Beszereztünk magunknak Burgaszban pisztolyokat. Ötünknek. Hogy azzal sakkban fogjuk tartani a legénységet meg a kapitányt. Aztán odaérkeztünk valahová, és mondta a kapitány, hogy itt van Tel-Aviv. Lehetett látni a fényeket, mert este volt. És akkor a kapitány elmagyarázta, hogy úgy fogunk partra szállni, hogy leereszt egy motorcsónakot, és lesz négy ladik, azokba beszáll a kétszáz ember, és a motorcsónak egymás után ki fog minket húzni a partra, és ott letesz bennünket, és el van intézve. És valóban leengedte ezeket a ladikokat, és a motoros is ott volt. Mi, öten beültünk a motorba, azt mondtuk, hogy a motort mi felügyeljük. Éjszaka le kellett menni ebbe a hajóba, és ez elég macerás volt, gyerekek, öregek, asszonyok, kötélhágcsón lemenni. Bent voltunk a csónakokban, és mikor elindultunk, a hajó eltűnt tőlünk. Kisült, hogy a motort is nekünk kellett vezetni, mert a motor vezetője visszament a hajóra. Tehát mi ott voltunk a motoron, és húztuk a kétszáz embert a part felé. De hol volt még az a part! Látni láttuk, de a tengeren a dimenziók egészen mások. Már fölkelte a nap, és mi még mindig mentünk a part felé. És megjelent az angol parti őrség. És köröztek bennünket, és puskát fogtak ránk meg fényeket, integettek, át is kiabáltak, hogy menjünk vissza, ide nem lehet kiszállni. És akkor mi a motort összetörtük, aztán mutogattuk, hogy a motor nem megy. És fölmutattuk nekik a pisztolyt, és bedobtuk a tengerbe, hogy mi föladjuk magunkat, csináljanak velünk, amit akarnak. Még körülbelül egy órát tartott, amikor ez a

naszád rákötötte a motorcsónakra magát, és az egész társaságot kihúzta a partra.

Tel-Avivban voltunk, a tengerparton. Illegális bevándorlók. Betettek bennünket az angolok egy táborba.